

Futballgazdaság Dénes Ferenc szerint itthon nem érvényesülnek a törvényszerűségek

Fenn is lenn

Amíg a magyar futballgazdaság unortodox, addig nem lesz számottevő fejlődés – állítja a stadionépítési programot egyébként helyeslő Dénes Ferenc. A kitűnő sportközgazdász azt is mondja: odafenn, az irodákban hasonló az elmaradás, mint lenn, a pályán.

Hegyí Iván

Mit szól ahhoz, hogy alig több mint tízezer néző volt a labdarúgó NB I tavaszi nyitányán? Nem egyetlen meccsen: mind az ötön együttvéve.

Ez nonszensz. Egyúttal azt mutatja, hogy a magyar futballgazdaság unortodox: semmilyen törvényszerűség nem érvényesül benne.

Miért nem?

Mindenekelőtt a megfelelő megedzés hiánya miatt. A duplájára nyilván nem lehetne feltornázni a nézőszámot, ám átlagban néhány százzal sikerülhetne. Csakhogy nem csupán a labdarúgásban, de a futballvezetői szemlélet tekintetében is elmaradásunk van. Hozzáteszem: nem vonom ki magam a felelősség alól, sajnos magam is e folyamat részese vagyok.

Miként kellene változtatni?

Az alapvetés az volna: a labdarúgás összes szereplőjének minden egyes nézőért meg kellene szakadnia. A gyepen így is történne mindjárt, ha a jegybevételből, a tévéjogdíjakból, a valódi üzleti szponzorációból azok függvényében részesülnének a játékosok. Ha ma e szerint díjaznák a labdarúgókat, akkor felkopna az álluk. Amíg megfeszülnének azért, hogy keressenek rendesen. Most csak az utóbbi van meg: a futballisták kérnek és kérnek, majd meg is kapják, szinte feltétel nélkül. Nem ők tehetnek róla.

De a klubvezetők sem a sajátjukból adják a dohányt...

„Az arénák működési és amortizációs költségeit a klubok termeljék ki!” FOTÓ: MÓRICZ-SABJÁN SIMON

A közvetetten megjelenő állami pénzek arra ítélik a szereplőket, hogy mozdulatlan maradjon minden. Ismétlem: a magyar futball jelenlegi működése az összes közgazdasági tankönyvnek ellent mond.

A szocializmusból jól ismert jelenség?

Én inkább a hiánygazdaság kifejezést használnám.

De ön mindig híve volt a stadionépítési programnak...

Jól mondja: a programnak. Úgy vélem, hat-nyolc csapat és hat-nyolc stadion kell a kibontakozáshoz. Ám – mivel korántsem tesznek meg mindent a közönség meghódításáért – a közösségvonzó erő, a szolgáltatás újdonsága nem érzékelhető.

Ezzel a színvonallal nehéz vonzani...

Ha a nívón nem is, az akaraton akár egyik pillanatról a másikra lehet változtatni. A Rolling Stones húsz néző előtt is ugyanolyan elhivatottan muzsikálna, mint telt ház koncertjeinek bármelyikén. És az a Stones: hol vagyunk mi attól? Újra felvetem: nem egyszerűen a pályáról van szó. Különösebb eredményt az irodákban sem tapasztalni, jóllehet az minimum elvárható lenne, hogy az arénák működési és amortizációs költségeit a klubok termeljék ki, ha már az állam oly sok pénzt investál. Nem kis összegről van szó: a tizenötmilliárd forintért épült stadionra másfél-két évtizeden belül ugyanannyit kell ráfordítani az elhasználódás miatt.

Jelen állás szerint attól kell tartani: a beruházási költségek soha nem térülnek meg.

Egyrészt ne jelentsük ki, hogy soha, másrészt a művelet elején vagyunk. Mérleget vonni körülbelül tíz év múlva lesz méltányos. A jelek egyelőre nem biztatók, mégis – hogy stílszerű legyek – van mire építeni.

Kíváncsi vagyok: mire?

A futball kultúrájára. Ha egy japán gyereket megkérdez az ember, mit szeret játszani, azt feleli: baseballt. Egy magyar srác ugyanerre a futballt válaszolja.

S közben azt kiabálja, hogy én vagyok Messi vagy Neymar...

De rúgja a labdát.

Létezik-e még az a kultúra idehaza, amelyről beszél?

Ugyanaz a véleményem erről, mint labdarúgásunk egészéről: megkopott, de feltámasztható. Ha nem pusztán álmodunk róla.